

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Skarga wniesiona w dniu 24 lutego 2011 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Norwegii**(Sprawa E-5/11)**

(2011/C 125/11)

Skarga przeciwko Norwegii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 24 lutego 2011 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Xaviera Lewisa i Ólafura Jóhannesa Einarssona, działających w charakterze pełnomocników Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, 1040 Bruksela, Belgium.

Urząd Nadzoru EFTA występuje do Trybunału EFTA o orzeczenie, iż:

- 1) nie przyjmując w wyznaczonym terminie środków niezbędnych do włączenia do swojego wewnętrznego porządku prawnego:
 - a) aktu, o którym mowa w pkt 560a rozdziału V w załączniku XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa na Morzu) dostosowanego do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego Porozumienia; oraz
 - b) aktu, o którym mowa w pkt 560a rozdziału V w załączniku XIII do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (rozporządzenie (WE) nr 2038/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie wieloletniego finansowania działań Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego w zakresie reagowania na zanieczyszczenie spowodowane przez statki i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 dostosowanego do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego Porozumienia, Królestwo Norwegii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 7 Porozumienia EOG;
- 2) kosztami postępowania zostanie obciążone Królestwo Norwegii.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że Królestwo Norwegii nie przyjęło do swojego wewnętrznego porządku prawnego rozporządzenia (WE) nr 2038/2006 i rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 w terminie wyznaczonym odpowiednio w decyzjach Wspólnego Komitetu EOG nr 52/2007 i nr 81/2003.
- Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że Norwegia powinna była włączyć do porządku prawnego rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 i rozporządzenie (WE) nr 2038/2006 odpowiednio więcej niż siedem lat oraz więcej niż trzy i pół roku temu. Uznaje zatem, że rząd norweski miał wystarczająco dużo czasu na przyjęcie środków niezbędnych do włączenia rozporządzeń do swojego wewnętrznego porządku prawnego i że uchybił obowiązkowi ciążącym na nim na mocy art. 7 Porozumienia EOG.